

શ્રી સાર્દનાથ પ્રસન્ન.

શ્રી સાર્દલીલા

માસિક પુસ્તક.

વર્ષ ૧૯૬૧ આષાઢ, અ. શ્રા. શ્રાવણ, ભાદ્રપદ

બાબા બાબા, નિશિદિનિ મના બોલ રે બોલ બાબા ॥
બાબા તામી, કિતિતરી અસે દિવ્ય જાદૂ અનાબા ॥

સંપાદક:—રામચંદ્ર વાસુદેવ ઘેસાસ

अनुक्रमणिका

विषय	पृष्ठ
संपादकीय	...
श्री साईमहाराजांच्या चरित्राचें रहस्य	... ६ ते १०
बाबा व ज्ञानेश्वरी	... १ ते १६
श्री सद्गुरु साईनाथ सेवा संस्था—अहवाल	... ११ ते १३
शिर्डीवृत्त	... १४ ते २०
अनुभव	... १ ते ४
Opinions of Visitors	... 1-2
Experiences	... 15 to 34

श्रीसाईभक्तांस विनंती

पुष्कळ भक्तांमंडळींच्या पत्त्यांत फेरफार झाल्यामुळे त्यांना पोशांतून पाठविलेल्या उत्सवांच्या निमंत्रण पत्रिका व प्रसाद न पोहचतां परत येतात तरी कृपा करून त्यांनी आपले पत्ते फेरबदल झाल्यास आ. विठ्ठलीस रा. रा. श्री. ना. खारकर, ३७, चरई रोड, ठाणे यांस कळवावे.

भक्तांनी आपले अनुभव श्री साईलीलेंत प्रसिद्ध करण्याकरितां कृपाकरून खालील-पत्त्यावर पाठवावेत. ज्यांना आपलें नांव प्रसिद्ध होणें नको असेल त्यांनी आपलें टोपण नांव व आपला पत्ता कळवावा म्हणजे तशी व्यवस्था होईल.

वर्गणीदारांस विनंती

ज्यांनी गेल्या व चालू सालची म्हणजे शके १८६०-६१ ची वर्गणी ३ रु. ६ आ. अद्याप पाठविली नाही, त्यांनी कृपाकरून ती खालील पत्त्यावर मनिऑर्डरने पाठवून द्यावी, अथवा व्ही. पी. करण्याचें सुचवावें.

रा. वा. वैसास, संपादक.

लो. टिळक ज्युबिली ट्रस्ट बिल्डिंग नंबर २,

गोखले रोड नॉर्थ; दादर, मुंबई १४.

Subscribers are requested to send in the subscription Rs. 3-6-0 by M. O. or intimate if they would accept V. P. P.

Devotees are requested to intimate promptly any change in their addresses to the Hony. Secy. Mr. S. N. Kharkar, 37, Charai Road, Thana.

Experiences of Devotees are welcomed for publication in this Magazine and should be sent to Editor.

गोदावर्याः प्रवाहो विलसति यदुदकपार्श्वतो योजनैकं ।
 प्रादुर्भूत्वाऽत्मभूत्याऽनिशजनितमहे शीलधिक्षेत्रधाम्नि ॥
 सर्वज्ञातीयवृद्धविविधजनपदादांगतैः स्तूयमानः ।
 पूर्णब्रह्मैव साक्षाद्विजयति भुवनं पावयन्साईनाथः ॥

शके १८६१) श्रीसद्गुरु साईनाथ. (वर्ष १६ अंक ४-५-६)

संपादकीय

आम्ही गेल्या महिन्यांत पाठविलेल्या अंकाबरोबर (वर्ष १६-अंक १-२-३)
 मनिऑर्डर फार्म तयार करून साईलीलेच्या वर्गणीदारांकडे पाठविलेले आहेतच.
 त्याप्रमाणे पुष्कळ भक्तांकडून चालू सालच्या अंकाबद्दल वर्गणी आली. अजूनही काहीं
 भक्तांचो वर्गणी यावयाची राहिली आहे तरी ती त्यांनी हा अंक पोचतांच म. ऑ.
 करून पाठवून श्रीसमर्थ साईनाथांचे ठिकाणी असलेले आपले प्रेम व्यक्त करावे. अंकांत
 उत्तरात्तर होत असलेल्या सुधारणेमुळे वर्गणीदारांची संख्या वाढत आहे. त्याचप्रमाणे
 सदास इलाख्यातसुद्धा बी. व्ही. एन्. स्वामींच्या प्रयत्नाला यश येऊन साईलीलेला
 चरंच वर्गणीदार मिळत आहेत.

भक्तांकडून मिळत असलेल्या पाठव्यामुळे आम्हांसही असे वाटते की श्री
 साईच्या चरणी होत असलेली सेवा त्यांना मान्य आहे.

—संपादक

स्फुट

श्री साईमहाराजांच्या चरित्राचें रहस्य

(पुण्याचे नामांकित वकील श्री. ल. र. उर्फ तात्यासाहेब गोखले माजी एम्. एल्. ए. यांचा हा मननीय लेख वाचकांस सादर करीत आहोंत. संपादक.)

१ श्रीसाईबाबांशीं या लेखकाचा प्रत्यक्ष परिचय कधीही जाहला नाही. कांहीं वर्षांपूर्वी पुणें येथें कै. नानासाहेब चांदोरकर हे रेव्हीन्यू खात्यांत एक श्रेष्ठ अधिकारी होते. त्यांचा माझा कांहीं कारणानें संबंध आला होता व ते मजला साईबाबांच्या विषयीं अनेक हकीगतों सांगत असत व शिर्डीस साईबाबांच्या दर्शनास जरूर जावें असें वारं-वार सांगत. परंतु तसा योग आला नाही. त्यानंतर माझे दुसरे एक स्नेही (त्यांचें नांव मी येथें देऊं इच्छित नाही.) यांचेकडोन बाबांचें चरित्र व चमत्कृती यांचें वृत्त ऐकिलें व वाचलें व त्यावरून साईबाबांचें चरित्र मला थोडेबहुत अवगत होऊन साईबाबांच्या जीवनक्रमांतील रहस्याविषयीं जे माझे विचार ठरत आहेत ते मी येथें थोडक्यांत प्रदर्शित करीत आहे.

२ साईबाबा हे हिंदू होते अगर यवन होते या विषयींचा एक प्रकारचा वाद आहे. परंतु माझ्यामते या वादांतच त्यांचे चरित्राचे महत्त्व आहे. हिंदू किंवा यवन, ख्रिस्ती किंवा पारशी, बुद्ध किंवा ज्यू हा भेद कोठपर्यंत राहातो, हें लक्षांत ठेवले म्हणजे साईमहाराज हे या भेदापलीकडे गेले होते, हें उघड आहे. व अशा तऱ्हेचे भेदात न सांपडणारें अनेक संत पुरुष होऊन गेले आहेत. भगवान् परमहंस रामकृष्ण यांचे चरित्रांतही ते एक वेळीं ख्रिस्ती झाले होते, एक वेळीं मुसलमान झाले होते व एक वेळा ते हिंदू. अशा तऱ्हेच्या गोष्टी त्यांचे चरित्रांत आढळतात. जंगलीमहाराज यांचे

भक्तांतही कांहीं हिंदू आहेत व कांहीं मुसलमान आहेत. त्यांची कबर आहे, व समाधिही आहे. सारांश जे उच्च श्रेणीचे पुरुष जीवनमुक्तावस्थेस प्राप्त होतात, त्यांचे ठिकाणी अशा तऱ्हेची भेद दृष्टी कधीही रहात नाही. त्यांचा जन्म अमूक जातीत झाला अगर अमूक धर्मात झाला, हें विचार अत्यंत गौण आहेत. माझ्या समजुतीप्रमाणे साईबाबा हे र्ण ज्ञानी, जीवनमुक्त होते. त्यामुळे त्यांच्या चरित्राचा विचार करतांना अपरोक्ष ज्ञानी पुरुषांच्या स्थितीचाच विचार आपण केला पाहिजे.

३. व्यवहारांत अज्ञानी किंवा परोक्षज्ञानी, व ज्ञानी किंवा अपरोक्षज्ञानी असे पुरुषांचे दोन वर्ग होतात. कर्माचा अधिकार यांपैकी पहिल्या वर्गासच आहे. व भगवद्गीतेत सांगितल्याप्रमाणे कार्याकार्य व्यवस्थिती व शास्त्रविधान हे जे कर्माचे अधिकारी आहेत त्यांचेसाठी आहे. (अ. १६ श्लोक २२ ते २४) या दृष्टीने विचार केला असतांना साईबाबांच्या लीलांचा पूर्ण उलगडा होतो. व त्यांतील स्वारस्य लक्षांत येते. बाबांच्या वृत्तीत स्वच्छंद दिसतो हें अगदी साहाजिकच आहे. जोंपर्यंत पुरुष कर्म मार्गावर असेल तोपर्यंत त्यास कर्मानुष्ठानाचें नियम बंधक असतात. व्यवहारांत अनेक प्रकारचीं बंधने आहेत. धार्मिक बंधने, नैतिक बंधने, आचार बंधने, समाज बंधने, कर्तव्य बंधने, हीं सर्व बंधने व्यावहारीक दृष्टीने कर्ममार्गी पुरुषांनीं अवश्य संभाळली पाहिजेत. परंतु व्यवहारातून वरच्या श्रेष्ठ कोटीत गेलेले, ज्यांची गणना साधुसंतांत होऊं लागली त्यांचेसंबंधी या बंधनांचा विचार निराळ्याच दृष्टीने केला पाहिजे.

४. “ क्षणमिह सज्जनसंगतिरेका भवति भवार्णव तरणे नौका ” अशा संतांची क्षणभरं संगति संसारसागरातून पार पडण्यास एक नौकाच आहे. ज्यांना साईबाबांची संगति प्रत्यक्ष लाभली नाही त्यांनी साईमहाराजांसारख्या संतांच्या जीवन चारित्र्याची अप्रत्यक्ष क्षणभर कां होईना संगतीचा लाभ घेणे हा भवसागर तरणेचा सुलभ उपाय आहे.

५. साईबाबा हे संत होते. व संत हे शास्त्रांतील विधी निषेधांचें कक्षेतून बाहेर गेलेले असूं शकतात. कौशीतकी उपनिषदांत म्हटल्याप्रमाणे, ज्याला परम तत्व प्राप्त झालें आहे, तो सर्व नियमांच्या पलीकडे गेलेला असतो. असा तत्त्वज्ञानी त्यानें पूर्वी केलेल्या (पूर्व) कर्मांच्या बंधनातून मुक्त झालेला असतो. फार कशाला अशा पुरुषाची इच्छा व शक्ति म्हणजे भगवंताची इच्छा व शक्ति होय, हें संत जीवनातील वैशिष्ट्य आहे.

६. एका संतकवीने म्हटल्याप्रमाणे वस्तुतः मंदीरें व मशिदा ही परमेश्वराच्या रस्त्याला झांकणारी स्थळे आहेत. व गुरु व मुर्षिद हे दरवाजावर उभे असून एकप्रकारचा

प्रतिबंध करीत असतात. व परमेश्वराच्या स्थलाला पुराणें, कुराण, तस्योह, माला, ही जणू काय एक प्रकारची कुलुपेंच आहेत. परंतु परमेश्वरांशीं एक झालेला संत हा सर्वांनाच परमेश्वराप्रत नेणारा असतो. असे या संतांचे लक्षण आहे. या दृष्टीने साईबाबांच्या चरित्राकडे पाहिले पाहिजे.

७. संतांचे स्वभावांत भिन्नता असणे सहाजिक आहे, जो संत ज्या देशांत ज्या परिस्थितीत, ज्या दीक्षेमध्ये अथवा वातावरणांत प्रकट होतो, अगर राहातो. त्याचा स्वभाव प्रायः त्याप्रमाणेच बनतो. तसेच कित्येक संत एकांत सेवी होऊन लोकसमुदायास सोडून अलग राहातात. कित्येक रात्रंदिवस लोकांत वावरत राहून त्यांना सहाय्य करतात. व त्यांना मार्गदर्शक होतात. ते अन्याय, अत्याचार यांना तोंड देऊन सत्यधर्म स्थापन करण्याचें काहीं गुंतलेले असतात. एतावतः संत निरनिराळ्या स्वभावांचे असणे सहाजिक आहे. व त्यांच्यांत वैचित्र्य असणे हेही सहाजिक आहे. अशा तऱ्हेचे अनेक मार्गांतील संत सर्व देशांत, सर्व जातींत, सर्व धर्मांत अगर सर्व सांप्रदायांत नेहमीच आढळतात. साखर कोणच्याहि पदार्थांत कोणच्याहि रूपाने असली तरी ती आपले गोडपण कायमच राखते. त्याप्रमाणे कांही संत निवृत्तीपर कांही प्रवृत्तीपर असतात कांही अवधूत वृत्तीचे असतात तरी त्यांचे मार्गदर्शकत्व कायमच असते.

८. याप्रमाणे निवृत्तीपर व प्रवृत्तीपर संतांशिवाय दुसरा एक संतांचा वर्ग आहे. त्यांचे बाह्य आचरण बाल, जड, उन्मत्त किंवा पिशाच्यवत् असे होत असतें, असे मानण्यांत येतें. यांना अवधूत असे म्हणतात. हे लोकांस प्रत्यक्ष उपदेश करीत नाहीत अगर दीक्षा देत नाहीत. ते आपल्या ठायींच गुंग अथवा रममाण होऊनच जगतास एक प्रकारचे मार्गदर्शक असतात. परंतु त्यांच्या सान्निध्याच्या योगानेच लोकांचे अपार कल्याण होत असतें अशा या तिन्ही मार्गांतील विभूती, महाराष्ट्रांतही पुष्कळ होऊन गेल्या आहेत. ज्ञानेश्वर, रामदास, तुकाराम, मोरया गोसावी, अकलकोटचे स्वामी, काळबोवा, जंगलीमहाराज असे अनेक नावांचा निर्देश करता येईल. अर्थात् अनेक पाखंडी लोक यांच्याविषयीं अनेक कुकल्पना करीत असतात. त्यांचा त्याग विचाराने केला पाहिजे.

९. साईमहाराजाचा ज्याच्याशीं प्रत्यक्ष परिचय होता त्यांना त्यांना साईमहाराजांचा समावेश कोणच्या वर्गांत करावा हें सांगणें शक्य आहे. परंतु माझ्यासारख्यास बाबांच्या समागमाचा लाभ न झाल्यामुळे मला निश्चित असे कांहीच म्हणतां-येणार नाही (परंतु जे ऐकतो त्यावरून साईबाबांची गणना संतांच्या वर्गांत करणें अवश्य आहे. हे निसंशय होय.)

१० साईमहाराजांनी अनेक चमत्कार केलेले विश्वसनीय रीतीने माहीत असलेमुळे आपल्याला खात्रीने ते विचारांत घेतले पाहिजेत. संतांचे हातून चमत्कार होतात याचे कारण असे आहे की, त्यांचे अंगी अहिंसा सत्य इत्यादि यमनियम पूर्णपणे बाणले असतात. त्यामुळे ते ईश्वररूपांत स्थित झालेले असतात. व म्हणून संतांचे चरित्रांत अलौकीक अशी ईश्वरीकृती आढळणे यांत नवल नाही. खुद्द भगवानांनी गीतेत आपल्या योग मायेस “ ऐश्वर्य योग ” असे म्हटले आहे. म्हणून संतांचे ठिकाणीही अनेक सिद्धी असल्यामुळे त्यांचे हातून चमत्कार होतात. हा त्यांचा अधिकार आहे.

११ जगामध्ये कित्येक दांभिक व धूर्त पाखंडी लोक आपला स्वार्थ साधण्यासाठी या सिद्धीसामर्थ्याची नकल करीत असतात. व लोकांच्या डोळ्यांत धूळ टाकून आपला नीच स्वार्थी व्यवसाय चालवीत असतात. अशा तऱ्हेचे दांभिक स्वार्थी बेगडी संत या सत्पुरुषांच्यापासून अगदी निराळे आहेत. वर सांगितल्याप्रमाणे साईमहाराजांसारख्या महाविभूती परमेश्वराशी एकात्मभाव पावलेल्या असतात. याच दृष्टीने साईमहाराजांच्या चमत्कृतीविषयी विचार केला पाहिजे.

१२ संतांचा महिमा फार मोठा आहे संतापासून ज्ञान संपादन केले पाहिजे. म्हणजे अशा संत पुरुषांचे समीप जाऊन ज्ञान प्राप्त करून घेतले पाहिजे. गीतेत हे मार्ग अ० ४ श्लोक ७ यांत स्पष्ट सांगितले आहेत. “ तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया उपदेक्षन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्व दर्शिनः ” याप्रमाणे तत्त्वदर्शी पुरुषापासून—संतापासून ज्ञान प्राप्त करून घ्यावे. असे भगवान् सांगतात. या पुरुषांच्या देहपातानंतरही त्यांचे चरित्रावरून व लेखावरून ज्ञान प्राप्त करून घेऊन त्याचा विचार केला पाहिजे.

१३ संतांच्या ठिकाणी समता हा एक मुख्य गुण आहे म्हणून आपले कल्याणासाठी या संतभावाची प्राप्ती करणे हे प्रत्येकाचे कर्तव्य आहे. व त्यांची अनेक साधने आहेत. अनेक भक्तिप्रधान ग्रंथांत त्यांचे उल्लेख आलेले आहेत. व साईमहाराजांचे जीवन चरित्रासारखे चरित्र हे ज्याच्या त्याच्या अधिकाराप्रमाणे मार्गदर्शकच आहे. श्रीमद्भगवद्गीतेत वर्णन केलेले स्थितप्रज्ञ गुणातीत किंवा श्रेष्ठ भगवद्भक्त म्हणजेच संत होत. भगवद्गीतेत सांगितलेल्या संतांच्या लक्षणांपैकी अनेक लक्षणे साईबाबांच्या चरित्रांत दिसतात. उदा० तुकाराम महाराजांनी म्हटल्याप्रमाणे, “ जगाच्या कल्याणा संतांच्या विभूती देह कष्टविती उपकारे ” ही उक्ती साईमहाराजांविषयी लागू पडणार नाही असे कोण म्हणेल ?

१४ संत म्हणजे सत्पुरुष होत. भर्तृहरिनें एके ठिकाणीं सत्पुरुषाची व्याख्या केली आहे. “ एके सत्पुरुषाः परार्थ-घटकाः स्वार्थं परित्यज्य ये ” याप्रमाणें स्वार्थ-त्याग करून ते केवळ परोपकाराकरितां राहिलेले असतात. तेच सत्पुरुष म्हणजे संत होत. अशी संत या पदाची व्याख्या होईल. व साईबाबांचें जीवन स्वतःकरितां होते ते परोपकारार्थ नव्हते असें कोणासही म्हणतां येणार नाही.

१५ तसेंच अनपेक्षतां किंवा निरपेक्षतां, भगवत् परायणता, समदृष्टी, निर्ममत्व, निष्परिग्रह वगैरे अनेक संतांचे गुण आहेत. व या दृष्टीनें साईमहाराजांच्या चरित्राचा विचार केला म्हणजे साईबाबा श्रेष्ठ सत्पुरुष किंवा संत होते असेंच ठरते.

१६ संतांचे स्थान म्हणजे एक पवित्र स्थळ होय ते पावन करणारे असतें व या न्यायानें साईबाबांचें शिडी हे स्थान एक पवित्र क्षेत्र आहे; असें मानणें कर्मप्राप्तच आहे. व अशी क्षेत्र ही पवित्र म्हणजे पावन करणारी आहेत.

१७ साईबाबांच्या जीवन चरित्राचा जो उलगडा झाला आहे तो संक्षेपतः साईबाबांच्या भक्तापुढें विचाराकरितां ठेवित आहे त्याचा ते विचार करोत. पडताळा पाहोत असें त्यांना विनवून “ दे हरी संत पदाची जोड ” या प्रसिद्ध महाराष्ट्र कवीच्या पदातील वाक्यांनीं श्री हरीपाशी सत्पदाची जोड मागून तूर्त संपवितों.

॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु ॥

अहवाल

भिवपुरी रोड, ता. कर्जत, जि. कुलाबा.

ऑफिस—२९।३० शिवाजीपार्क हाऊस

२५१ लेडी जमशेटजी रोड, माहीम

मुंबई नं. १६.

ता. २७-१२-३९

श्री साईनाथ प्रसन्न

श्रीयुत रा. रा. श्री. ना. खारकर ऑ. चिटणीस, श्री साईबाबा शिरडी संस्थान यांसी संप्रेम नमस्कार.

आपल्या माहितीकरिता सोबत वरील संस्थेच्या घटना-नियमांची नकल (आलाहिदा) पाठवित आहोत. त्यावरून आपणांस एकंदर साधारण संस्थेसंबंधी बोध होईलच. तसेंच या संस्थेचा अहवालात्मक इतिहास सोबत “ श्री साईलीला ” मासिकांत प्रसिद्ध करण्याकरता पाठवित आहोत. तरी तो आपण कृपाकरून प्रसिद्ध करावा अशी विनंती आहे.

वरील संस्था ता. १९-८-३९ रोजी स्थापन झाल्यावर त्या संस्थेमार्फत श्री साईबाबांचे २१ वे पुण्यतिथीचा पहिला उत्सव ता. २३।१०।३९ रोजी श्री साईनाथ मंदिर, भिवपुरी रोड, ता. कर्जत; जिल्हा कुलाबा येथे करण्यांत आला. या उत्सवा-प्रतिबंध संस्थेमार्फत खालीलप्रमाणे उत्सवाचा कार्यक्रम पार पाडण्यांत आला.:-

१ सकाळी श्रीचे प्रतिमेवर रुद्राभिषेक, मंगल स्नान, व शोडषोपचारे पुजा, व आरती.

२ दोनप्रहरी श्रीस महानैवेद्य व प्रसाद भोजन.

३ सायंकाळी भजन व रात्री कीर्तन व आरती होऊन कार्यक्रम पुरा करण्यांत आला.

वरील संस्था आपल्या श्री साईलीला मासिकाची वर्गणीदार होऊ इच्छित आहे. तरी पुढील अंक व्ही. पी. नं संस्थेच्या वरील पत्त्यावर पाठविण्याची कृपा व्हावी: कळावे क. लो. हे विनंती.

आपले नम्र साईदास,

वामन आ. गुप्ते (अध्यक्ष)

वासुदेव गो. देशपांडे (संयुक्त चिटणीस)

वसंत सदाशिव सवनीस (कार्यकारी सभासद)

“ श्री सद्गुरु साईनाथ सेवा संस्था ”

भिवपुरी रोड; ता. कर्जत, जि. कुलाबा.

~~~~~

वरील संस्थेबद्दल माहिती देतांना ज्या व्यक्तीच्या निधनानंतर ही संस्था अस्तित्वांत आली त्या व्यक्तीबद्दल व त्यांचे व श्री सद्गुरु साईबाबांचे ऋणानुबंधाविषयी, थोडीशी माहिती प्रस्तुत प्रसंगी निवेदन करणे भाग आहे. भिवपुरी, ता. कर्जत येथील रहिवासी कै. केशव रामचंद्र प्रधान हे दौड, मनमाड भागांत फिरतीवर असतां श्री सद्गुरु साईनाथ महाराज यांची कीर्ति त्यांच्या कानावर आली. व अशा पुण्यशील विभूतीचे दर्शन घडावे म्हणून ते मुद्दाम शिरडी येथे गेले व श्री साईबाबांचे एक परम भक्त बनले. या नंतरच्या कालांत ते शिरडी येथे मधून मधून जाऊन येत असत व एकदां त्यांनी भिवपुरी येथे येण्याची विनंती केली. श्री साईबाबांना श्री. प्रधान यांच्या आपल्यावरील भक्तीची श्रद्धेची पूर्ण जाणीव होती, पण त्यांना शिरडी सोडून भिवपुरी येथे वास्तव्य करणेच नव्हते. तरीपण कै. प्रधानांचे विनंतीचा आव्हेर करणे पसंत नसलेमुळे या पैचप्रसंगांतून काहीतरी तोड काढणे त्यांना भागच होते व म्हणूनच श्री साईबाबांनी आपली एक प्रतिमा कै. प्रधानांच्या हवाली केली व ती भिवपुरी येथे स्थापन करण्यास त्यांना अनुज्ञा केली. श्री. बाबांच्या आज्ञेनुसार इ. स. १९१७ साली त्या प्रतिमेची स्थापना प्रधान यांनी सुमारे दीड हजार रुपये खर्च करून एक लहानसे मंदिर बांधून भिवपुरी येथे केली. व तिची नित्य पूजाअर्चा उत्सव इत्यादि अनुषंगीक गोष्टी ते मोठ्या भक्तीने करीत असत.

वृद्धापकालामुळे ज्यावेळी त्यांना उत्सवादि कार्यक्रम पार पाडणे शक्तीच्या बाहेरचे वाटू लागले त्यावेळी त्यांनी गावांतील मंडळींना हातांशी धरून “ श्री साईनाथ सेवा मंडळ ” स्थापन केले व त्या मंडळाच्या साहाय्याने ते पुढे उत्सवादी गोष्टी करीत असत.

श्री साईनाथ महाराजांनी समाधि घेतल्यानंतर त्यांच्या “ पुण्यतिथीचा उत्सव ते या मंडळाच्या व इतरांच्या साहाय्याने करीत असत. पण कालांतराने आर्थिक परिस्थिती जसजशी तीव्रतेने जाणवू लागली त्या वेळेस ह्या मंडळाचे अस्तित्व देखील नष्ट पावले. साधारणपणे दोनतीन वर्षे या मंडळाने श्री साईबाबांची

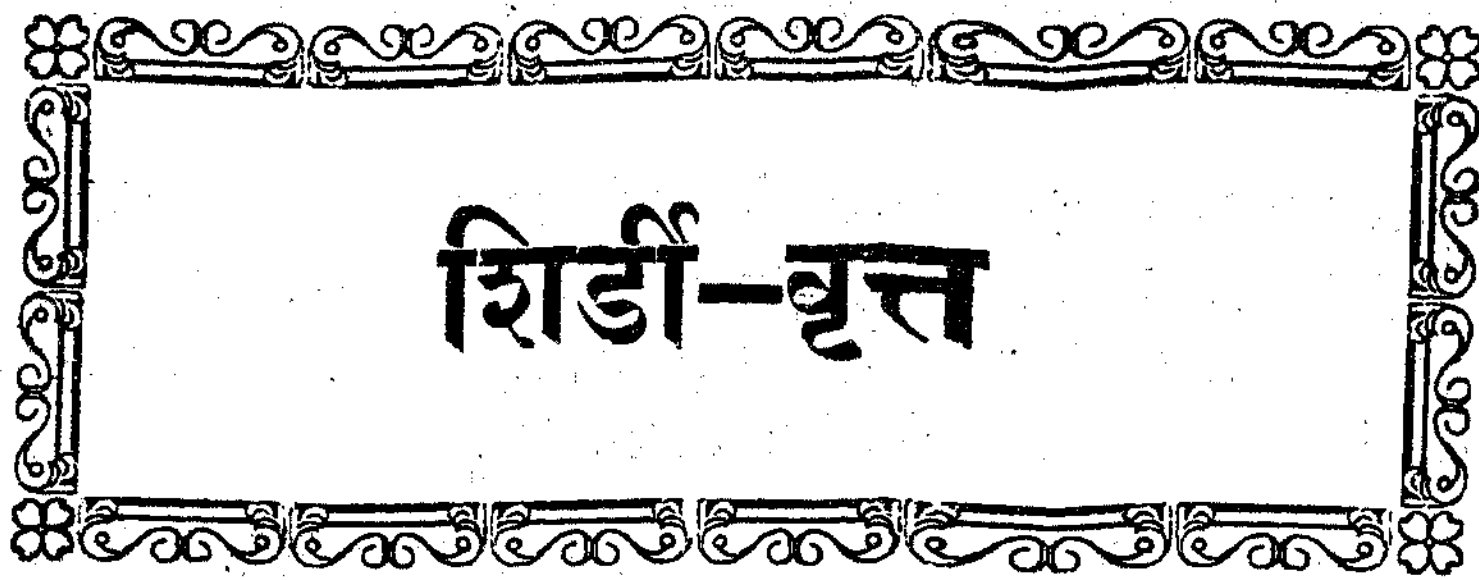
सेवा निरसलपणें व आर्थिक झीज सोसून केली हे त्यांच्या श्री साईबाबा वरील भक्तीचे प्रेमाचें प्रतिदर्शकच होय.

वर उल्लेखिलेल्या मंडळाच्या विसर्जनांनंतर देखील त्या मंडळांतील दोन तीन सद्गृहस्थांनी उत्सवादी कार्यक्रम लहानशा प्रमाणांत कां होईना पण कार्यांत खंड पडू नये म्हणून शिकस्तीने चालू ठेवून ता.१९।८।१९३९ रोजी श्री सद्गुरु साईनाथ सेवा संस्था, ” नांवाची नवीन संस्था स्थापन केली.

आजच्या “ श्री सद्गुरु साईनाथ सेवा संस्थे ” च्या आरंभापूर्वीचा इतिहास वर निवेदन केल्याप्रमाणें आहे. नवीन स्थापन झालेल्या संस्थेला कै. प्रधानांनी आरंभिलेले कार्य शेवटास नेण्याची पूर्ण उमेद आहे. आज भिवपुरी येथें ज्या मंदिरांत साईनाथ महाराजांच्या प्रतिमा स्थापिल्या आहेत ते मंदिर कै. प्रधानांच्या निवृत्तीनंतर व्यवस्थेच्या अभावीं अगदी मोडकळीस आले आहे. कै. प्रधानांच्या चिरंजीवांना नोकरीनिमित्त भिवपुरी सोडणें भाग पडलें व ते संस्थेत फक्त कार्यवाहकांत दाखल राहिले आहेत.

भिवपुरी येथील श्री साईबाबा मंदिर जांगल्या स्वरूपांत राहून चिरायु होणें हें सर्वस्वी बाबांच्या भक्तवृंदाचे निखालस आश्रयावर अवलंबून आहे. तरी त्यांस अशी विनम्र विनंती आहे कीं एकवेळ तरी भिवपुरी येथील या मंदिरास भेट देऊन तेथील एकंदर परिस्थितीचें अगत्यपूर्वक निरीक्षण करावें व त्या मंदिराचें चिरायुत्व राखण्यास शक्यनुसार आपुलकीचे भावानें हातभार लाऊन बाबांचे सेवेचे श्रेय संपादन करावें.

॥ श्री सद्गुरु साईनाथार्पणमस्तु ॥

शिर्डी-वृत्त

माहे जुलै सन १९३९

धर्मकृत्ये

श्री. नानासाहेब खारकर ऑ. चिटणीस (श्रीसाईबाबा संस्थान) ३७, चरईरोड
ठाणे यांनी गोरगरीबास भंडारा भोजन दिलें. ता. ११/७/३९

श्री. वसंतराव नारायणराव गोरक्षकर, पाटील बंगला, सांताक्रूझ यांनी आपले
मातुःश्रींचे स्मरणार्थ श्रींचे चरणीपाशीं पांच फकीर, पांच ब्राह्मण, एक सुवासिनी यांना
भोजन दिलें. व श्रीस नैवेद्य केला ता. १४/७/३९

श्री गुरुपौर्णीमा कार्यक्रम.

श्रीच्या रथाची मिरवणूक, ब्राह्मण भोजन. रात्री संस्थान गवई यांचें कीर्तन व
तसेंच कात्याचें कीर्तन. यंदा श्रीमंत बुटींचे तफें त्यांचे कारभारी श्री. जोशी हे हजर
होते. त्यांनीं सर्व उत्सवाची व्यवस्था उत्तम ठेवली.

हवापाणी

उत्तम आहे.

श्री. ना. खारकर
ऑ. चिटणीस.

माहे ऑगस्ट सन १९३९

धर्मकृत्यें

श्री. जेठालाल रावळ रंगून श्रीस अभिषेक. श्री. ए. एस पद्मनाभम् डब्ल्यु बी. त्रिचनापल्ली श्रीस अभिषेक. श्री. व्ही. बी. कुपुस्वामी मुदलीयार, अभिषेक-नैवेद्य. श्री. के. एस. कृष्णराव चितळीदुर्ग, अभिषेक. श्री. व्यंकट नारायण अभिषेक. श्री. एम्. ए. वेडलमा, अभिषेक. श्री. अंबुल, अभिषेक. श्री. ए. ए. अहिलानडम् श्री. मि. पी. सूर्यनारायण बेन्हापुरमगंजम्, अभिषेक. मि. टी. डी. डुराईस्वामी मद्रास, अभिषेक. संपथकुमारम् मद्रास, अभिषेक. श्री. सी. जी. राजा वेलोर, अभिषेक. श्री. सौ. सरस्वती त्रिचनापल्ली, अभिषेक. श्री. के. एस. मनी कोईमतूर, श्रीस अभिषेक, -नैवेद्य-ब्राह्मणसुवासिनी. श्री. गजानन बालकृष्ण मालवणकर, अभिषेक. डॉ. छोटालाल भुलाभाई बडोदा, श्रीस नैवेद्य. श्री. सुंदरराव दि. नवलकर, श्रीस अभिषेक.

कीर्तनें

अधिक श्रावण वद्य ११ व श्रावण शु. ११ अशीं दोन कीर्तनें सं. गवयांचीं झालीं.

नवलविशेष

श्री. सी. एन्. कुपुस्वामी अय्यर डि. सेशनजज कॅलीकट यांना श्रीच्या स्नानाचे तीर्थ डबा भरून रे. पार्सलनें पाठविण्यांत आलें.

श्री. जी. व्ही. चेव्ही जाईट रजिस्ट्रार को. आ. सो. मद्रास शिर्डीस येऊन दोन दिवस राहून श्रीबाबांच्या समाधीचे त्यांनीं दर्शन घेतलें. पूजाअर्चा करून इतर श्रीबाबांचीं सर्व स्थानें पाहून त्यांना फारच आनंद झाला तो त्यांनीं शेरेबुकात लिहून ठेवला आहे.

श्री. भीमाजी पाटील कोपरगांव यांनीं शिरडी संस्थानास एक मोठा मोर दिला.

हवापाणी

हिंविताप (मलेरिया) सुरू आहे. सूर्य दर्शन क्वचितच होतें.

श्री. ना. खारकर

ओं. चिटणीस.

माहे सप्टेंबर सन १९३९

धर्मकृत्ये

श्री. कु. कमला वाकर, श्रीस अभिषेक. श्री. के. सी. कृष्णराव, श्रीस अभिषेक. श्री. नानासाहेब खारकर ऑ. चिटणीस ठाणे, श्रीस अभिषेक. श्री. आर. नागेशराव बंगलोर, श्रीस अभिषेक. श्री. मि. टी. बालनगी रड्डी अनंतापूर, श्रीस दोन अभिषेक. श्री. मि. सी. चक्रवर्ती अय्यर, श्रीस अभिषेक. श्री. एन. ननजुनीडिया तंकर श्रीस अभिषेक. श्री. मथुब्धन (विश्वनाथन), श्रीस अभिषेक. श्री. श्रीरंग अम्मल मद्रास, श्रीस अभिषेक. श्री. एम्. माली रड्डी-श्रीस अभिषेक. श्री. मि. नरसिंहचार्ड, श्रीस अभिषेक. श्री. के. नटेश अय्यर टेंपाकुला, श्रीस अभिषेक. श्री. रावसाहेब एस. सुबिड्याचेट्टी नेलोर यांनी श्रीस लघुरुद्राभिषेक केला. श्री. वि. अ. वैद्य अंधेरी श्रीस अभिषेक. श्री. सुंदरराव दि. नवलकर मुंबई श्रीस अभिषेक.-ब्राह्मण सुवासिनी, भोजन. नैवेद्य.

श्री. संजीवाप्पा अँड सन्स अडोनी यांनी ता. २०।९।३९ व ता. २१।९।३९ असे दोन दिवस श्रीची खालीलप्रमाणे सेवा केली. श्रीस दोन अभिषेक पंचामृत स्नान, दुधाचे स्नान, श्रीचे समाधीस घातले. तुपाचे दोन नंदादीप (एक द्वारकामाईत व श्रीस-माधी मंदिरांत) असे लावले. श्रीचे धुनीत १। शेर तूप अर्पण केले. श्रीमंदिर, चावडी द्वारकामाई, या तीन्ही ठिकाणी मिळून ६०।७० नारळ फोडले, व मुलांना खाऊ म्हणून चार शेर काजू वाटले. शेरदोनशेर कापूर लावला. श्रीचे गुरुरायाचे समाधीपाशी तुपाचा नंदादीप लावला, शेरभर धूप जाळला. व पाच नारळ व खडीसाखर वाटली. दोन दिवस श्रीस महानैवेद्य केला. गांवांतील सर्व ब्राह्मण मंडळीस व श्रीसंस्थानच्या नोकर व सेवेकरी मंडळीस पक्वान्नाचे भोजन मिळून सुमारे २०० मंडळींना भोजन दिले. ता. २२।९।३९ रोजी पुन्हा कर्पूर आरती श्रीचे द्वारकामाईत पुन्हा ५।५ नारळ फोडून सदरची मंडळी आपले गांवी गेली.

श्री. सुंदरराव दि. नवलकर १४३ साईभुवन, प्रिन्सेस स्ट्रीट मुंबई नं. २ यांनी श्रावण मासानिमित्त श्रीस दर गुरुवार, शुक्रवार, शनिवार, सोमवार, मंगळवार. असे अभिषेक केले. व शेवटी श्रीस नैवेद्य ब्राम्हण-सुवासिनी भोजन. असे धर्मकृत्य केले. तसेच ता. २५-९-३९ रोजी श्रीस अभिषेक व दूधपुरीचा महा नैवेद्य पांच ब्राम्हण एक सुवासिनी असे सहा पात्रास दुधपाक पुरीचे भोजन दिले.

गणेश उत्सव

चालूसालीं शिर्डी येथील सर्व मास्तर मंडळींनी मिळून शाळेंतील मुलांकडून श्री साईबाळमेळा साजरा केला. गणेश चतुर्थी पासून दहा दिवस व्याख्यान, पोवाडे, भजन, गायन, नाट्यप्रयोग असे अनेक कार्यक्रम करून गांवांतील लोकांना व शाळेंतील मुलांना शिर्डी ही संतभूमी आहे, याचें महत्त्व पटवून दिलें, श्रीमंगलमूर्तीची मिरवणूक काढून सर्वत्र मंडळींना खोवरें, खडीसाखर, डाळ वाटून गणपती विसर्जन केलें.

ता. २८।९।३९ रोजीं गुरुवारची चावडी झाले नंतर संस्थान गवई बुवा यांचें श्रीमंदिरांत दोन तास कीर्तन झालें, त्यानंतर अवघ्या मंडळीस मसाल्याचें दूध, चिवडा श्री. भाऊसाहेब धुमाळ यांनीं वाटला. श्री. ए. आर. मुलकी कलकत्ता यांनीं वडिलांचे श्राद्ध तिथीचे दिवशीं २ फकिरांना भोजन दिलें.

श्री गोकुळाष्टमी उत्सवानिमित्त दोन कीर्तनें झालीं. व एक श्री. अहिल्यादेवी होळकर यांचे पुण्यतिथी निमित्त कीर्तन झालें श्रावणवद्य ११ निमित्त व भाद्रपद शु. ४ गणेशचतुर्थी निमित्त व भाद्रपद शु. ११ निमित्त व श्रीमंत रा. व. भाऊसाहेब धुमाळ यांचे आज्ञेवरून एक अर्शी आणखी जास्त चार कीर्तनें झालीं.

श्री. गोकुळाष्टमी उत्सव चांगला झाला. त्यांचा सर्व कार्यक्रम स्वतंत्र उत्सवाचे अहवालांत आलेला आहे त्यामुळें पुन्हा उल्लेख केलेला नाही.

नवलविशेष

(१) श्री. एम्. एम्. रंगप्पा (संजीवाप्पा अँड सन्स) कॅप्टन एक्सपोर्टर्स मु. अडोनी जि. वळ्ळारी. हे गृहस्थ नुकतेंच श्रीसाईबाबांचें दर्शनाकरितां ता. १९।९।३९ मंगळवार रोजी मुलावाळांसह शिर्डीस आले होते.

मंगळवार, बुधवार, दोन दिवस शिर्डीस राहून गुरुवारी परत जेवण करून बेलापूरकडून दुपारच्या गाडीनें दौंडला जावें व मद्रास एक्सप्रेसनें अडोनीस यावें असा निश्चय करून व त्याप्रमाणें गुरुवार ता. २१-९-३९ रोजी मद्रास एक्सप्रेस (डाउन) ला दौंडला सेकंडक्लास रिझर्व ठेवण्याबद्दल मुंबईस तार दिलेली हाती, पण शिर्डीस आल्यानंतर दुपारची आरती भोजन झालें नंतर श्री द्वारकामाई, चावडी, वाचनालय लेंडीबाग वगैरे बाबांची स्थाने पाहून परत श्रीसमाधी मंदिरांत आले. थोडी विश्रांति घेउन पुन्हा श्री द्वारकामाईत गेले, व तेथें असलेल्या श्रीच्या छबीकडे एकसारखे न्याहाळून पाहत एक घंटाभर तेथें बसले व नंतर मंदिरांत परत आले. दुसरे दिवशीं सकाळीं

पुन्हां श्रीद्वारकामाईत गेले व तेथे श्रीच्या तसबिरीकडे पाहत बराच वेळ बसल्यानंतर मला (कानडी भाषेंत म्हणाले) [नाऊ नाळींगे हो गोदिळा याकेअंदरे बाबा नमगे होगवेडा अंतारे] आम्ही उद्यां गांवाकडे जात नाही कारण उद्यां गुरुवार असल्यामुळे जाऊ नका असे बाबांचे सांगणे आहे. तेव्हां आतां आम्ही शुक्रवारी जेवण करून दुपारचे गाडीने जाऊ. गुरुवारी सायंकाळची आरती झाल्यानंतर दर्शनाकरितां श्रीद्वारकामाईत हे गृहस्थ गेले तेथे दर्शन घेतांना श्रीच्या मुखांतून (अल्ला अच्छा करेगा) असे शब्द निघाले असे मला म्हणाले; व उद्यां जा. असेही शब्द परत पुन्हा निघाले असल्याचे सांगितले. श्रीद्वारकामाईतील छवीकडे पाहत असतांना या गृहस्थांचे नेत्रावाटे प्रेमाश्रू वाहत होते. या ठिकाणी येऊन बसल्यानंतर जो कांहीं आनंद होतो तो अवर्णनीय आहे. येथील या बाबांचे छवीत फार आकर्षकपणा आहे. बाबा प्रत्यक्ष येथे बोलतात. मात्र भक्तांना अनन्य झाले पाहिजे. सर्वस्व या ठिकाणी अर्पण केलें पाहिजे अशी हकीगत संस्थान गवई विठ्ठलराव यांना कानडीत बरिल गृहस्थांनी सांगितली.

हे गृहस्थ घरचे मोठे श्रीमंत भावीक असून व्यापारी आहेत. श्रीचा यांना अनुभवही आलेला आहे यांची इच्छा तो छापून प्रसिद्ध करावा अशी नाही. सदरचे गृहस्थ पुन्हा एकदां कुटुंबांतील सर्वत्र मंडळीना घेऊन येणार आहेत.

(२) श्रीसमर्थ साईबाबा महाराजांचे जुने भक्त कै० बाळासाहेब भाटे यांचे चिरंजीव रा. बापुराव भाटे हे ७-८ महिन्यापासून श्रीसमर्थाची सेवा करणेंस शिर्डीस येऊन राहिले आहेत. त्यांचा स्वभाव फारच गोड व मनमिळाऊ असा आहे. हल्ली मद्रास-कडे श्रीसाईबाबांच्या भक्तीचा प्रसार वाढलेमुळे तिकडून इंग्रजीत वरीच पत्रे उदी फोटे, धर्मकृत्या याबद्दल इकडे येतात. शिर्डी येथे याकामीं इंग्रजीतील पत्रव्यवहार वाचून परत त्यांना इंग्रजीत उत्तर देणेचें काम रा. बापुराव भाटे हे समर्थसेवा म्हणून आनंदाने करतात. या सेवेचे फळ दयाघन साईमाऊली रा. बापुराव भाटे यांना देईलच.

हवापाणी

उत्तम आहे.

श्री. ना. खारकर
ओं. वि.

५ माह ऑक्टोबर सन १९३९

देणग्या

श्री. बालकृष्ण जयराम मंत्री १३ धुतपापेश्वर मुंबई यांनी एक चांदीचें फुलपात्र (वजन १७॥॥३ तोळे.) चें अर्पण केलें. कापड पिवळे रंगाचें (वायळ) वार ३ श्री. काशीबाई कानिटकर, पुणें यांनी अर्पण केलें. तसेंच दुसरें कापड पिवळें रंगाचें (वायळ) वार एक श्री. काशीबाई कानिटकर पुणें यांनी अर्पण केलें. जरीकाठी उपरणें श्री. अप्पाबाबू तळेकर शिर्डी यांनी अर्पण केलें. बनारसी कद रंग पिवळा (फीकट) जरीकाठी श्री. नागेशराव आत्माराम सावंत फौजदार मुंबई यांनी अर्पण केला.

धर्मकृत्ये

श्री श्रीधर नारायण ऊर्फ नानासाहेब खारकर प्रशस्य सचीव (श्री. शि. सं.) ठाणें. यांनीं दोन पायल्या शेंगादाणे व पांचशेर गूळाचे लाडू करवून अवघ्या मंडळीन. वाटले. व सहा दिवे (समया) लावले. व धूप जाळला. श्री. एम्. एन्. मुदलीयार त्रिचनापल्ली यांनी श्रीस नैवेद्य, अभिषेक. ब्राम्हण सुवासिनी भोजन दिलें. श्री. लक्ष्मण सखाराम ठोकळ पेव्शनर शिक्षणाधिकारी नगर यांनी श्रीस अभिषेक. नैवेद्य. ब्राम्हण सुवासिनी भोजन दिलें. श्री. व्ही. व्यंकटनारायण मद्रास श्रीस अभिषेक. श्री. जी. सुभरहीम कोईनतुर अभिषेक. श्री. एम्. कृष्णराव, अभिषेक. श्री. वि. अ. वैद्य, अंधेरी, श्रीस अभिषेक. श्री. के. आर. गुरु मंगळूर श्रास अभिषेक. एकभक्त C/o श्री. य. श्री. गजानन केशव पट्टेकर घाटीआळी ठाणें यांचा श्रीस अभिषेक. मि. एल. रंगनाथन श्रीस अभिषेक. श्री. व्ही. व्यंकटनारायण कमलपुरम् श्रीस अभिषेक. श्री. एम्. माली रड्डी अनंतापूर श्रीस अभिषेक. श्री. एम्. डुडीया ओहरसियर यांनी श्रीस नैवेद्य केला. श्री. वि. रा. शिवापूरकर श्रीस अभिषेक केला. श्री. न. ध. देशमुख नाशीक यांनी अभिषेक केला.

उत्सव

श्री पुण्यतिथि उत्सव कार्यक्रम स्वतंत्र येईलच या उत्सवांत श्री. ह. भ. प. जाधवबुवा यांनी श्रीपुढें कीर्तनाची हजेरी दिली.

नवलविशेष

(१) श्री. नवलकर बंधू मुंबई यांनी आपला शिडी येथील (वाडा) ज्या वाड्यांत श्रीसाईबाबांच्या श्री. गुरुरायाची समाधी, पादुका, निंबवृक्ष, श्री शंकर व नंदी अशी पवित्र स्थाने आहेत तो श्री. चरणीं अर्पण केला.

(२) मुंबई सरकारचे मुख्य प्रधान नामदार बाळासाहेब खेर यांची स्वारी शिडीस ता. २१-४-३९ शनिवार रोजी साईमहाराजांचे दर्शनास आली होती. त्यावेळीं संस्थानचे स्थानिक विश्वस्त श्री तात्याजी गणपतराव पाटोल कोते व श्री. रघुवीर भास्कर पुरंदरे. (दुय्यम चिटणीस श्री साईबाबा संस्थान) यांनी हार अत्तर, गुलाब समर्पण करून यथोचित स्वागत केलें. व थोडक्यांत संस्थानची माहिती करून दिली.

(३) श्री. सुंदरराव दि. नवलकर मुंबई यांनी. तारीख १५-१८-२२-२३ २७-२८-२९ आक्टोबर असे सात अभिषेक श्रीचरणीं केलें.

हवापाणी

उत्तम आहे.

श्री. ना. खारकर

ऑ. चिटणीस.

ब्रह्मभूत परमपूज्य तथिरूप गुरुभक्तिपरायण श्रीसमर्थ सद्गुरु हणमंत पांडुरंग

ऊर्फ तात्यासाहेब कोटनीस महाराज.

यांच्या सोळाव्या पुण्यातिथीचा उत्सव प्रतिवर्षाप्रमाणें सांगली येथें आमच्या कैवल्य-धामांत ” येत्या ता. २८ जानेवारी १९४० इसवी रोज रविवारपासून ता. ३० जानेवारी १९४० इसवी रोज मंगळवार अखेर (पौष वद्य ४ ते पौष वद्य ६ हनुमानषष्ठी शके १८६१) तीन दिवस आराधनेसह साजरा होणार आहे म्हणून कळवितात.

अनुभव

श्रीयुत संपादक श्रीसाईलीला मासिक यांस सप्रेम कृ. सा. न. वि. वि. पुढील हकीकत लीलेत प्रसिद्ध करणे करितां पाठवित आहे तरी ती लीलेचे येते अंकी प्रसिद्ध कराल अशी उमेद आहे.

गेले पुण्यतिथीचे वेळची गोष्ट. रा. रा. मो. विश्वनाथ प्रधान यांचे बरोबर डॉ. कुंदन थेंकर जे हल्ली “ श्री साईबाबा धर्मार्थ दवाखाना ” मुंबईत ग्रॅटरोडचे भागांत चिखलवाडीत चालवीत आहेत ते व मिस मरझरो नांवाची त्याच दवाखान्यांतील एक अल्पवयी स्त्रिश्चन सेविका अशा मंडळींची मनमाड स्टेशनवर पहाटेचे वेळी कोपरगावचे गाडीची वाट पहात असलेले दुसरे दिवशीचे बाबांचे पुण्यतिथी उत्सवास जाणारे इतर काहीं भक्त मंडळी बरोबरच माझी गाठ पडली. पुढील प्रवासास सुरवात होणेस बराच अवधी असल्यामुळे जास्त परिचित मंडळीत तशा त्या पहाटेचे थंड वेळी चहा पानाचा प्रश्न निघाला असतां रा. वा. प्रधान स्त्रिश्चन नर्स विषयी म्हणाले, ती “ पोरगी चहा वगैरे कांहीं घेणार नाही कारण बाबांचे दर्शन झाल्याशिवाय पळी पाणी न घेण्याचा तिनें नवस करून ती दर्शनास निघाली आहे. ” हे ऐकून साहजीकच जिज्ञासा उत्पन्न होऊन चौकशी करितां रा. व. प्रधानांनीं पुढील हकीकत निवेदन केली.

डॉ. थेंकर यांच्या हाताखाली “ श्री साईबाबा धर्मार्थ दवाखान्यांत ” काम करीत असतां त्या डॉक्टरांची बाबांचे ठिकाणीं जडलेली श्रद्धा व विश्वास हे पाहून व त्यांचे म्हणणेंप्रमाणें त्या दवाखान्यांत बाबांच्या उदीचे उपयोगापासून वेळोवेळीं आश्चर्य-कारक अनुभव येत असलेले पाहून या पोरीचे बाबांचेकडे आकर्षण इतकें झालें कीं, तिला या अशा पुण्यपुरुषाचे स्थानाचे दर्शन घेणेची तळमळ दिवसेंदिवस वाढूं लागली.

उद्याचे पुण्यतिथी उत्सवास आम्ही निघणार असलेचे तिला कळतांच परवाचें दिवशीं तिनें आमचेबरोबर बाबांचे दर्शनास निघणेचे ठरविलें व त्याप्रमाणें काल सकाळीं लौकर घरून निघून आपले वरिष्ठ सेविकेडे जाऊन रजेची मागणी केली. वरिष्ठ सेविकेनें कामामुळें रजा देतां येत नाही असें सांगितले वरून खिन्न होऊन पुढें तशीच ती दवाखान्यांत कामावर गेली. सकाळींच घर सोडावें लागलेमुळें रजेचे रिवाजाप्रमाणें चहापाणी करणेस मुळीच सवड मिळाली नव्हती व पुढें रजेस आडकाठी आलेमुळें खिन्नमनानें कामावर असतां या गोष्टीची आठवणच तिला झाली नाही व कामावरून तशीच ती दुपारला घरीं परत आली. खिन्नमनानें कामावर असतां तिचा बाबांचा सारखा धांवा सुरू होता व त्यांत निश्चय ठरला कीं रजा मिळाली नाहीतर नोकरी सोडावयाची पण उद्यां बाबांचे दर्शन घेणेचें टाळायचें नाही व दर्शन घेईपर्यंत पळी पाणीही घ्यावयाचें नाही. घरीं परत आल्यावर तो दसऱ्याचा दिवस असल्यामुळें व त्या सेविकेचा हिंदुकुटुंबांत फार परिचय असलेमुळें वरेच मंडळीकडून तिचे घरीं पक्कानाच्या भेटी आलेल्या होत्या. त्या तिचे आईनें तिला दाखविलेवर तिचे मनांत विचार आला कीं, हे पक्कानांचे अभिष पुढें आणून व रजेस आडकाठी उपस्थित करून मी माझे निश्चयापासून ढळते किंवा कसे याची बाबा परिक्षाच पहात आहेत तरी आपला निश्चय ढळूं देणें नाही. असें मनार्शी ठरऊन आपणांस भूक नाही वगैरे सांगून तिनें आईची समजूत घालून अन्न वगैरें काहीच ग्रहण केले नाही. पुढें टेलीफोन वरून वरिष्ठ सेविकेची रजेस सायंकाळला संमती मिळताच तिची बाबांचे वरची श्रद्धा जास्तच वाढून ती रात्रीस आमचे बरोबर उपरिनिर्दिष्ट वर नमूद केलेले निश्चयानें दर्शनास निघालेली आहे. ”

आम्ही सर्व शिरडींत दाखल होतांच त्या पोरीनें स्नान वगैरे करण्या विषयींची दाखविलेली आतुरता व नंतर दर्शन होऊन आरती आटोपल्यावर आतां उपास सोडण्यास कांहीं हरकत नाही असें समजून पळीभर तीर्थच प्राशन करणे वगैरे गोष्टीं समक्षच आमचे पाहणेंत आल्या.

दोनप्रहरीं प्रसाद भोजन वगैरे आटोपल्यावर तिनें आम्हास विचारिलें कीं आरतीचे वेळेपासून माझे मनास हुरहुर लागली आहे कीं ‘मी एवढी धडपड करून बाबांचेकडे धाव घेत आहे पण माझे करणें बाबांना आवडते किंवा नाही ?’ ते वेळीं रा. रा. प्रधानानीं ‘याचा जबाब बाबाच तुला देतील, त्यानांच तूं विचार’ म्हणून सांगितलें. तेव्हां ती म्हणाली ‘खरेंच मला बाबा सांगतील काय ?’ पुढें रात्रीं सभामंडपांतील भव्य पटांगणांत शिरडी येथील शाळेंतील मुलांचे उत्सव कार्यांतील नाटकाचा कार्यक्रम झाला

तो समाधि मंदिरांतील दर्शनी गॅलरिंतूनच या मुलीने पाहिला. रात्र बरीच झाली होती व ती तेथेच झोपली होती. सकाळी ती फारच आनंदीत वृत्तीत होती व सांगुल गली की पहाटेस आपण जागेच असतां बाबांनी आपणांस समक्ष दर्शन दिलें व सांगितलें की तूं मला शेवतीचे फुलाची चादर व हार दे. मी मनाची खात्री केली की आपण जागे आहो व बाबा पुढें उभे आहेत व वरीलप्रमाणें बोलत आहेत पुढें ती चादर म्हणजे काय व शेवतीची फुलें शिरडींत आगर लेंडी बागेंत मिळतील काय म्हणून सारखी चौकशी करून वरील हकीकत उत्सवांत उपस्थित असलेले प्रत्येकास सांगत होती. नंतर चादरीचे बाबतीत खुलासा होऊन लवकरच फुलांची चादर मुंबईहून घेऊन येऊन बाबांना वाहून असें ठाऊन ती आनन्दानें परत आली व नुकतेंच नवीन वर्षारंभी (ता. ५।१०। रोजी) ठरविलेंप्रमाणें फुलें फळें घेऊन येऊन बाबांना अर्पण करून एक दिवस ती शिरडीस राहून परत गेली.

डॉ. धेंकरही यावेळी तिचेबरोबर आले होते. व तेही आपले अनुभव लवकर प्रसिद्ध करणेस देणार असलेचे आम्हाला या खेपेस सांगत होते.

वरील हकीकत पारमार्थिकदृष्ट्या बरीच उद्बोधक आहे व त्या दृष्टीने तिचे विवरण बाबांचे भक्तवृंदापैकी तज्ञाकडून होईलच अशी उमेद आहे. कळावे लो. अ. हे विनंती.

ठाणें ता. ११।५।४०

आपला नम्र,

बाबा सेवक (S. N. K.)

श्री साईबाबा

एकदा मला स्वप्नांत श्री साईबाबांनी माझे जवळ ५३ ची भिक्षा मागीतली तेव्हां मला असे वाटले की साईबाबा भक्तांच्या जवळ रुपये मागीत असत, तेव्हां आपण जवळही तसेच मागीतले असावे. पण आपण तेवढी रक्कम एकदम देण्यास पात्र नाही म्हणजे आपली सांपत्तिक स्थिती तेवढी चांगली नाही म्हणून आपण दर महिना ५३ दिडक्या निराळ्या काढून ठेवित जाव्या असे मनांत आले व त्याप्रमाणे आरंभही केला. असा क्रम जवळ जवळ ३-४ महिने केल्यावर असे आढळून आले की ते काढून ठेवलेले पैसे (दिडक्या) कांहीं तरी कारणांनी खर्च होऊन जात.

पुढे कांहीं दिवसांनी श्री.आण्णासाहेब दाभोळकर भेटले त्यासही ही हकीगत सांगितेव्हां ते म्हणाले की तुमच्या जवळ बाबांनी त्रेपन्नाची भिक्षा मागीतली ती रुपये, दिडक्या वगैरे कांहीं एक नसून तुम्ही ५३ अध्याई गुरुचरित्र रोज वाचीत जा असा त्या स्वप्नाचा अर्थ असावा असे वाटते.

याप्रमाणे श्री. आण्णासाहेब दाभोळकर यांनी सांगितल्यावरून मी लगेच बाबांचे संतचरित्र ५३ अध्याई तयार झालेले आहे त्याची प्रत मुंबईहून श्री. तरखड याजपाशी व्ही. पी. करून पाठविणेबद्दल कळविले. त्याप्रमाणे ती पोथी आली व ठरविलेला त्याचा सप्ताह सुरू केला. पण त्याच वेळी घरांत मुलानेही पूर्वपार चालत आलेल्या गुरुचरित्राचा सप्ताह करावयाचे ठरविले होते तेव्हा पुन्हा दृष्टांत झाला की, “ घरांत रात्री भिंतीला भोंक पाडून चोर शिरतो आहे. ” असे पाहून मी झोपेतून ओरडत उठलो तेव्हा घरांतील दुसरी मंडळी जागी होऊन विचारू लागली की ‘ तुम्ही आतां कां ओरडत उठला ? ’ त्यावेळी त्यांना मी ते स्वप्न सांगितले आणि मग घरातील सर्व मंडळींच्या मते ठरले की “ काकांनी—म्हणजे मी—श्रीसंतचरित्राचा सप्ताह न करितां आपल्या घरी नेहमी जी गुरुचरित्राची पोथी आपण नेहमी वाचतो त्याच नेहमीच्या गुरुचरित्राचा सप्ताह सखाराम याने करावा व मी नेहमी संतचरित्र नुसते वाचावे. ” व या प्रमाणे अंमलांतही आणले. श्री. काकासाहेब दीक्षित नेहमी सांगत असत की श्री साईबाबा कोणासहि निराळी रीत अंमलांत न आणता ज्याची त्याची जी जुनी रीतभात असेल तीच त्यांनी पुढे काळजीपूर्वक अंमलात आणून चालू ठेवावी. या श्री साईबाबांच्या म्हणण्याला वरच्या अनुभवावरून सत्यता पटते. हल्ली त्याप्रमाणे आमचे घरांत तीच रीत चालू आहे.

—रा. वा. घैसास.

Shri Saibaba.

13

Day and night do say
and say, Baba
Baba oh! darling mind
How much filled in
Baba's name, O!
lovely Splendid Celestial Charm.

To Him you yield, not
Nababs & Kings, give
up folly
O! dear, Kind.
The God of death to go
before, O! for answer
you'll find no harm.

Shines there the Godavari flow, near whose waters in a yojan sight,
Having appeared of His own powers, in Shirdi Nest ever holy & bright,
Being praised by people come: of sundry places all castes & creeds,
Wins Sainath all Supreme Being, Sanctifying the world of Sinful greeds,

Opinions of Visitors.

Who said "Peace"? yes, you find it at Baba's Samadhi in Shirdi. The more you see of it, the more you feel like devoting the rest of your short span of life to Sai bhajan. Every bit proclaims what Baba has done to help, guide and save the erring humanity. I cannot really describe my joy but I fully feel it. We are really thankful to everyone connected with the Sansthan for all they have done for us. Special mention should be made of the Library and Reading Room which is being used very well.

(Sd.) G. V. CHETTY,

3th Aug. 1939

Joint Registrar of Co-operative Societies,
MADRAS.

×

×

×

×

I had a long desire to visit Shree Sai Baba after reading "Sunday Times" and I took this opportunity. My sincere thanks for coming to this Holy Place, to be attributed to Mr. B. V. Nar-

162
sinha Swamy who wrote in "Sunday Times". Had it not been for this I would not have known this place. I was and I am a regular reader of "Sunday Times". I came here on the 19th morning. The staff at this Sansthan are very polite and accommodative. All the Pujas described in the book are regularly carried, which I was watching. My sincere thanks to the Sansthan Staff and specially to Mr. Vithalrao and the chief clerk Mr. Bata Gurao. The place is worth visiting by all nationality. The more sincere the better results. There is, which I called a magnative power in Dwarkamai, if one is sincere and surrenders. I pray will full that Shree Sai Baba will bestow and bless all.

(Sd.) M. M. RANGAPPA,

22nd Sept.

Proprietor, 'Sanjivappa & Sons' Adoni,

Exporters of Cotton, Seeds etc., and owners of
Several Ginning & Pressing Factories & Oil Mills.

×

×

×

×

I had the rare privilege of visiting this Shrine of Shree Sai Baba, about whom we had heard much in Malabar from Shree B. V. Narsinha Swami. The life of Shree Sai Baba stands unique. It has few parallels in modern spiritual History. He had a peculiar method of drawing devotees to him. I am happy to find that his followers at Shirdi are trying to follow his instructions and making themselves useful to devotees visiting the place. May the village of Shirdi rise in prosperity and spirituality by the blessings of the great saint. May the life of Baba inspire large numbers of Indians.

My humble namaskarams to Him.

(Sd.) M. K. VEERA RAGHAVALING,

Head Master. Govt. Training School,

27th Sept. 1939.

Calicut (Malabar.)

EXPERIENCES.

A. S. Padmanatam, Madras.

The following were the Impressions that I felt on Sunday the 19th Feb., 1939, at 3, 15. P. M. when I was fast asleep : —

I was seen standing in the verandah of my house, where we usually dine, and some unknown voice asked me to go and hit at a specified portion of the wall, between the two taps, which was pointed out to me ; accordingly I went and hit that portion of the wall and immediately after my hitting, a hollow was formed in the wall ; a slab was seen in the hollow and I was ordered to pull the slab out. Afterwards I was ordered to put some food in the hollow and accordingly I did. After a few seconds, I noticed in the hollow, one white pup aged within one month, with tiny hairs a charming face with brilliant eyes, which shook its body and began to move. And there were also two other animals besides this pup, one of which was a serpent 9" to 12" long. I am unable to describe the other one.

The pup and the serpent gradually became two men in about few seconds time. The one that was transformed from the pup, looked very dark in colour, slender body, normal height, with lot of hairs in the head and two white spots like that of a teeth were seen on either side of the mouth outside with sandal paste on the forehead, and a leather covering round the waist. The appearance of this one was rather frightful. The other man was clad in a decent up country man's dress, wearing a cap for the head, a jibba for the body and a dhoti. He also wore an upper cloth diagonally on the body in a loose way. This man was somewhat stouter than the other man and fair in complexion.

They jumped from the hollow before me saying: " We are coming from Shirdi. Where is your brother ? " I told them, " He is speaking with somebody outside."

P. M. (i. c. Pup Man) " Your brother is much worried and disturbed. Tell him that Sai Baba is always with him and will take care of him. Also inform him not to put any joint signature for anyb ody on any account."

After saying these words the P.M. (i. e. Pup Man) turned towards east and began to go out. When he was just on the sill of the door, nex to the tap, the other man shouted "Don't go" and at once obstructing him from going out said. "You have completely forgotten the Mission. You have come here under the orders of Sai Baba, finish it and then go". Then the P. M. turned and came toward me and orderd me, " Call your brother". Immediately I turned and wanted to go and fetch my brother but my brother was seen coming towards the spot where we were all standing. Immediately on the arrival of my brother the P. M. hugged my brother, pasted some yellow substance on his forehead and passed his hands from head to foot, throughout my brother's body. When he was passing his hands, he was telling my brother, " You are much worried and dirturbed. Sai Babr is always with you and he will take care of you." By this time I woke up.

About a month ago, one evening at about 6-30 P. M. when my son Subramanian aged 6 years was suffering from Typhoid fever and was lying in the western side of the room adjoining the central hall of our house, he suddenly said, "An old man is sitt!ng by my side and I am very much afraid of him." After a few seconds he said, " The old man seated by my side is Baba and Baba alone and he has got a stick in his hand which resembles the one in the Baba's Portrait and he is wearing a jibba for the body and a cloth tied to his head as turban. He has also white beard as is seen in His Portrait." Then he said that Baba was giving him sugar candy and he was eating it. After a while my boy said that Baba was holding a plate in his hand (and in it were found two plantain fruits) and asked my boy to eat the fruits also and not to fear. My boy said that he had taken one fruit from the plate and was eating it. He said that Baba was seated in that room even at 8 P, M. and afterwards my son went to sleep and woke up only the next morning. The nc

day when we asked him to narrate the happenings of the previous evening, he repeated the facts mentioned above. After this incident the fever subsided and my son was given a bath and he is now improving in health by the grace of Sri Sai Baba.

Experiences of other members of Shri A. S. Gopalakrishnan's family.

(1) On 22-7-39, Poonammal who was sleeping in the pooja room at 3 p. m. saw a Mahammedan (dressed like Baba and carrying a sota stick in his hand like Baba) who was walking in the pooja room. She woke and the figure disappeared.

(2) On 18-7-39, his daughter Jayalakashmi dreamt that she was bitten by a serpent and that Baba's Udhi given by him cured her at once.

(3) Sow. Chellammal saw a vision (in dream) of Tirupath-Venkatasa in her (A. S. G.'s.) house. Some neighbouring maidens and a boy had set fire to the thatched roof upstairs. Sow. Chellammal called for water to put out the fire. But she heard a voice from an unseen person, saying "This is a bonfire in honour of Tirupathi Venkatesa." Then it was that Venkatesa appeared. Then she woke up.

(4) UDHI. On 25-7-39 Mr. A. S. Gopalakrishna Iyer found a man who had epileptic fits and who was in convulsions on the road. He took out Baba's Udhi and had it applied to the sufferer. In a few minutes the man got up and went away.

×   ×   2   ×   ×

Duraiswamy Naidu, Theepranthotti Street, Trichinopoly.

I know about Sai Baba's miracles and powers and learnt the same through my master Mr. A. S. Gopalakrishna Iyer, after his return from Shirdi in the month of January. For the past six months I have seen Baba 5 times in the Depot and 3 times in my master's House at Tennore, and once in my house. When he appeared for the first time one day at about 4 a. m. in the morning, he appeared as a boy of 5 years, woke me up saying "It is already late get up and commence your daily routine work."

Two or three times I saw Baba at the depot with Bhajana party at about 2 a. m. in the night always accompanied by Anjanayar by his side. Once he told me that he is GOING TO DINDIGUL and asked me to accompany him and I went to Dindigul and then returned. By this time I woke up and so I am unable to explain as to what happened at Dindigul. Another time he gave me sugarcandy and rose flowers and wrote something on my chest. On another day there was a good music party with a lot of ladies taking part in it.

At my master's house, I saw Baba with Anjanayar twice, coming from the pooja room to the centre hall and then taking his seat on the plank of the mirror where Baba's picture was kept and worshipped during the last Samajam day. Anjanayar was himself seated by the side of Baba on the floor. I saw Baba seated on the plank for about a few minutes and then he vanished. This happened in my waking state at about 8-30 p. m. And another time also at about 8-30 p. m. Baba came alone, wandered in the Centre hall and then vanished into the adjoining room.

When Baba appeared in my master's house, two children were suffering from Typhoid fever and the rest of the children were suffering from itch; and Baba directed that no medicine need be given to the children, and it is enough if UDHI is given twice a day both in the morning and evening and said they would automatically recover and be alright after a few days time. Accordingly my master stopped medicine even though the temperature of the children ranged from 102 to 105 degrees, and administered UDHI twice a day; and the children recovered; and they are now hale and hearty due to Baba's miraculous powers. He also further informed me that he is taking care of all the children and the other members in my master's house who he said are all his children.

In my own house at about 2 a. m. in the night 4 or 5 days ago when I was suffering from severe pains in my waist, Baba appeared to me and gave me UDHI and asked me to take it and said I will be alright. Accordingly I took the UDHI and I was relieved of the pain immediately and now I am alright.

3

L. Srinivasa Rao, Vakil's Clerk, Trichinopoly, says,

He had some ailment in April last and for some time before that. he attended the Sai Arti meeting held at Sri A. S. Gopalakrishna Iyer's house on 29-4-39 and received and used Sai Udhi. The very next day when he went to his usual doctor's house he met an old man of 75 or 80 winters with a small bag of herbs and medicines. That man, though a total stranger gave him some medicine for his ailment. Though not without hesitation L. Srinivasa Rao took the medicine and found it effective. On further thinking of the features of this mysterious old gentleman they were much like those of Baba. But the dress below the waist was a towel like Mahatma Gandhi. But on his head he wore a towel like Sai Baba and he wore a torn shirt. Mr. L. Srinivasa Rao feels that Baba has blessed him as above and deepened his faith.

× × 4 × ×

Sri N. L. Dorai, son of Sri Nangavaram Lakshminarayans Iyer.
Double Mall Street, Trichinopoly Fort. (26-7-39.)

It is inauspicious if a cow calves on a Sunday in the house, as it is said to involve risk of the owner's life. We have a good cow. On 23rd instant (Sunday) it appeared to be about to calve. It was lying and rolling with pain from side to side. To avoid possible risk, we were considering if it was not safer to dispose of it. In any case, we took the precaution of sending it away to the house of our Agent. Then I offered a prayer to Sai Baba that if it did not calve on Sunday, I would offer special pooja and prasadam to his portrait on Monday the 24th instant. Strangely enough the cow though in great pain did not calve until the alternoon of the 24th inst., (i. e.) Monday. Needless to say, the pooja and prasadam were duly offered.

× × 5 × ×

Experience of Abdul Sattar Sahib, Scents dealer, Woriyur, Trichy.

I learnt about Sri Sai Baba's greatness from Mr. A. S. Gopalakrishna Iyer and was offering and lighting up two scented sticks manufactured by me before Baba's picture in Mr. A. S. Gopala-

krishna Iyer's Office. One of my younger sisters had fever for a whole week. Mr A. S. G., told me to apply Baba's Udhi. But I forgot to take Udhi from him. when I went home without it I lay thinking of my omission. Baba appeared in my dream. He applied his udhi or blessing to the patient. Next morning she recovered her health. Another younger sister of mine was pregnant. That was her first conception. And we were all anxious when the pains of labour were on. I then gave Baba's Udhi and it was given to her, a bit to be swallowed and a little bit was smeared on her body. In one hour thereafter she had an easy delivery. Four days later, my elder sister was about to deliver. On previous occasions it was at the time of the delivery that she would have fits. We were therefore afraid that fits would come on this occasion. But I assured all of the efficacy of Baba's Udhi and gave it. In three hours time thereafter she had easy delivery without any fits. The younger sister who had her delivery as mentioned above had an abscess. The Woriyur Doctor treating her feared there was a fracture of bone below the abscess. We prayed to Baba and offered a vow to send up Rs. 1/4/0. Another and abler Doctor then examined the abscess but found no fracture and cured it by an operation. By reason of my firm faith in Sai Baba I have named my scents manufacturing place, "SAI BABA UDHI WORKS".

×   ×   6   ×   ×

Padmanaba Iyer, Retired Assistant Engineer, P. W. D., Tennore, Trichinopoly, on 26-7-39, says,

Sometime back I had a casual talk with Sri A. S. Gopalakrishna Iyer of Tennore who informed me that he was suffering from High Blood Pressure and he went to Shirdi Samasthan and had a darsan of Sri Sai Baba's Samadhi and since then his blood pressure had considerably reduced. I had also the same malady and so decided to go to Shirdi Samasthan. Meanwhile my daughter a girl of 7 years was seriously ill. It was at the time of the first pooja in Sri A. S. Gopalakrishna Iyer's house in April. I attended the pooja

and administiered the Veebuthi prasadam to my daughter. Even after a week her condition was serious, but Sri Sai Baba appeared in my dream and ordered me to go to Shirdi Samasthan. In obedience to the command leaving my daughter in a serious condition, I went to Shirdi on Thursday (10-5-39) and had a darsan of the Samadhi and returned with prasadam.

My daughter has been completely cured and my blood pressure also considerably reduced.

× × 7 × ×

Experiences of Sri Achi Aiyer alias N. S. Subyarama Iyer,

Retired Head Clerk, C. C. S. Office, 10, Gujarati Street, Trichinopoly. (20-5-1939)

For over 48 days I went on with pooja of Sai Baba and I have had many experiences.

1. My son Sundararajan had typhoid. Medicines did not help. I prayed to Sai Baba when the case looked helpless. Baba's Grace saved me.

2. My six year old boy was suffering for a month from diarrhoea and there was swelling all over the body. I did not care to give him medicine and relied on Baba's Grace. He was cured.

3. My five year old boy saw an old person entering into my pooja room one evening but no one was found there. He told me of his vision. I feel that Baba is present there.

4. My cousin, a 17 years old young lady, remained a spinster for four years. Her father was looking for a groom. I prayed to Baba on 1-6-1939 for his blessing. On 7-6-1939 she was married.

5 A lady, Avayambal, who resided with her husband at Kiranur had her disagreement with her husband. She came away to Palakarai and stayed here for a month. She was anxious that her husband should go over here and take her back. I made her spend Rs.6/- on a gold plate and wrote on it Sai Baba RAKSHI. (i. e.) OH SAI, PROTECT. I daily worshipped that plate. In a week from

the starting of that pooja the husband came here and took her away. The husband said that some old person had appeared before him and directed him to take back his wife.

×   ×   8   ×   ×

Statement of Sow. K. Arundati Amma. Madras.

MOHANKRISHNA'S TYPHOID—Four months ago, my son Mohankrishna aged five had a typhoid. He was under Allopathic treatment; and varying complications were occurring. I had faith in Sai Baba, having read the Telugu "Sai Leela". Finding medicines useless, I used Baba's Udhi for the boy. One night his temperature was high; and he was in delirium raving loudly. I was helpless. I prayed to Baba to save the boy and gave the Udhi, vowing we would take the boy, when cured to Shirdi. In fifteen minutes thereof, these symptoms subsided. Delirium and raving ceased and the patient slept. Gradually the fever left him and he recovered health.

MY OWN HEALTH:—Every year during the entire last quarter, my health has been giving great trouble. I prayed to Baba for help, seeing his help to my boy. In October, 1938 my trouble began as usual. I then prayed and vowed that I would remit Rs. 100/- to Shirdi and also make a pilgrimage to Shirdi, if the disease should stop. Then it disappeared entirely, leaving not a trace behind, though usually during these months, I would be greatly troubled.

DIAMOND BUSINESS—My husband is doing business in diamonds. In October last, there was a letter from a Karaikudi Chettiar inviting him to go there for selling some diamonds. But my husband fearing that the prospect of sale was poor hesitated much whether he should leave Madras at all. Then at that time Sai Baba appeared to him in his dream and holding a pair of scales in his hand told him that the customer would purchase such and such a number of carats. Thus assured, my husband started to Karaikudi, taking more carats with him than those mentioned by Sai Baba. At Karaikudi he found that he sold exactly the number

of carats mentioned by Baba and not a jot more in spite of his best efforts to sell more.

CURE OF A CALF—A calf of mine had dysentery early this month. I did not wish to send it to the Veterinary Hospital, despite numerous suggestions from friends I put some of Baba's Udhi into its mouth. Then the dysentery which had troubled it for six or seven days ceased to give trouble and was cured.

After my first statement was given, there was a terrible ordeal which showed how kind and helpful Baba is to all those that trust in him.

Her son aged about ten, when playfully keeping a small iron nail in his mouth, suddenly drew it inside his mouth. The nail instead of going into his bowels went through the wind pipe into the lungs. There was great trouble and consternation in the house. Doctors were called in. The day after this incident, the boy was taken to the General Hospital. X-ray photos were taken, and then the doctors gave the boy chloroform and then passed a magnetic wire through his mouth into his lungs, and tried to draw out the nail. That attempt was a failure. 5 days passed. The boy was getting high temperature and could take in no nutrition. He was getting weaker and was sinking. Pus had formed in the lungs. The doctors feared the worst would happen, unless drastic remedies be adopted to reduce the temperature. For that purpose, the patient must have the nail extracted, which meant a chloroform operation. But the boy's weakness rendered chloroform very risky. When doctors were hesitating, she declared that Baba would save the boy and the risk might be taken. Chloroform was given and the insertion of the magnetic wire on this occasion brought out the iron, and the boy gradually recovered his health. Baba who helped her family even in securing trade profits saved the life of her son.

X

X

X

X

Mr. Pettugala Narasimhalu chettiar, Vysia, aged 26, residing at 8, Chinnathambi Mudali St., G. T., Madras, says:—

My wife and I are Sai Bhaktas and also Haranath Bhaktas.

We were at Nellore a month back sang songs and the Namavali of both these saints. We returned to Madras and went on with Haranath Bhajana, omitting Sai Namavali and Sai Songs, and merely did Arati to his picture along with Haranath's. My wife fell ill on 21-1-39 and had serious rheumatism or something like paralytic seizure. Her limbs could not move. Then my wife was saying to herself that the stroke was a punishment for slighting Sai Baba's Songs and Namavali i. e. omitting them. Then she had a dream. In that dream, she found herself running in a garden of Nellore (where we did Sai Bhajan) and found that two Mahomedan boys were chasing her. she then remembered Haranath and prayed to him for help. Then one of the pursuers disappeared and only one boy was chasing and even he began to chuckle with laughter and to say (i. e.,) "Am I not Sai? How is it you have forgotten me". He added "your illness will be cured. Give me Rs. 40/- for my chilim." She prostrated to Baba at once and promised to pay Rs. 40/- She woke up and told me of her dream. We resolved to follow Baba's advice. In half an hour after that dream, her legs which had lost all power of movement or support during her disease recovered strength and became quite normal. In the morning she was alright. Since that day, we are having Sai Pooja and Bhajan in our house.

.X   X   X   X

Sow P. Jayarathnamma,

(Madras) 25-12-38.

CHICKEN POX (Atalamma)—My daughter Akhila aged seven had chicken pox in July last. After three days, she had high temperature and raving. No medicine is given for diseases of this sort. We prayed to Sai, [having got faith in him by reading "Sai Leela" (in Telugu),] and put some of his Udhi into her mouth. She felt relief in two or three minutes. She herself said so at once. During the next three or four days whenever there were such troublesome symptoms, she herself called for the Udhi, used it and got relief. Then she became alright.

YASODA—My next daughter Yasoda aged five is much devoted to Baba and goes into the garden, plucks flowers and worships

Baba's pictures with them. After Akhila's recovery, Yasoda had the same attack; and we gave her Baba's Udhi. The disease was very mild in its attack and soon disappeared.

Yasoda's faith was so great that when her elder sister was taking medicine for Jaundice, Yasoda said "why not simply take Baba's Udhi and discard medicine?"

GARDENER'S STOMACH-ACHE:—One day our gardener complained of severe stomach-ache which not only unfitted him for work but reduced him to the necessity of being carried home. We gave him Udhi which he used. By evening he recovered.

×   ×   ×   ×

R. Vanchinada Iyer, Teacher,   210 Sydoji Lane, Triplicane.

Hindu High School.   21st December, 1938.

My wife was down with Pneumonia and Pleurisy; and on 2nd instant, her temperature was 103 degrees; and the doctor was anxious and said that we should wait till the next morning to see if any improvement would take place. That day, the 2nd instant, I attended the Sai Meeting at Royapettah and brought Udhi from there. At 2 a. m. the patient's condition seemed hopeless. She was raving and was not conscious. She was very restless and could not open her mouth to take in even liquid nutrition. I placed Baba's udhi at my pooja place where Baba's picture also stands and I put a bit of udhi into some milk and administered it to the patient and smeared udhi over her body. She swallowed milk little by little, and in half an hour she began to sleep. In the morning the temperature came down to 101 degrees to our great relief; and she began to talk. I continued the udhi. In four days time, the temperature came back to normal. Pneumonia disappeared. She has still some trace of pleurisy and I am using udhi every day.

N. B. Since this statement was given, pleurisy was cured.

×   ×   ×   ×

Vayuvegula Venkatasubba Rao.

Appanapalli, (Via Nagaram. Razole Taluk).

15th December, 38.

MY HEAD ACHE.—My first touch with Sri Sai Baba was in connection with an attack of head-ache in June last. The attack was somewhat severe; and I approached my brother-in-law, Mr. Sista Subba Rao, B. A., Hons., for help. He was just then reading Telugu "Sai Leela" which he got a few days before; and the first thought that struck him was to give me Sri Sai's Udhi prasad. I applied it to my head and took a little inside. It had a magical effect, so much so that I had relief in about five minutes.

Since then, I had a number of dreams in which holy men appear to me, whom I always think to be manifestations of Sri Sai.

A CHILD'S AGONY.—Almost the very next day after the above incident, my nephew, a child of nine months woke up at midnight and began to cry aloud apparently without reason. The mother and other members of the family tried a number of means but the child could not obtain rest. My brother-in-law then administered Sri Sai's Udhi which had the desired effect almost immediately, in sending the child to sleep.

TAPALS AND DREAMS.—One interesting experience of myself and my brother is that whenever we dream of a tapa being delivered to us during sleep, something connected with Baba either from Shirdi or from Madras is carried to us the next day in tapals.

+ + + +

Deepala Pichayya Sastri, (Brahmin aged about 45) Telugu Pandit.**V. R. College, Nellore.**

22nd Sept. '38.

I and my wife read the Telugu book "Sai Leela". Just then we got information that my daughter at Bezwada was unwell. We were perplexed and were arranging to start for Bezwada the next day. During the night or rather at dawn, my wife had a dream in which an old-man appeared to her and said "Do not fear, your daughter is safe". In the morning we received a letter confirming

the dream. The letter stated that the daughter was safe and that there was no ground for anxiety. We fully believe that the old-man in the dream was no other than Baba.

× × × ×

Palukur Venkatakrishna Reddi (aged 27)

Clerk, Rice Mill, Nellore. Sept. 1938

My daughter Mastanamma is one year old. She was long having diarrhoea and fever. Medicines from hospital could not effect a lasting cure. Then I got Sai Baba's Udhi and photo and gave udhi to the child. After it was used twice, diarrhoea ceased. Since then she is using Udhi alone as medicine for her, thrice a day and she is completely cured. She is alright now. We found that without medicine, Udhi alone effected the cure and so the faith of the family in Sai is greatly strengthened.

My sister at Thatiparti (30 miles off Nellore) had post parturition troubles. Ayurvedic medicines were given but she was passing from bad to worse. The physicians were helpless and advised removal of the patient to Nellore. She was taken to the Nellore American Hospital where the doctor in charge said that the symptoms would not abate for a week and that thereafter he would decide on the course. But within two days, the patient grew worse and had 20 to 30 motions (with blood) per diem. We gave up hope. Then four days we gave Baba's Udhi to the patient and she gradually got better and was cured in a week.

× × × ×

**Sow. Syamala, daughter of K. Theperumal Chetty, Vyasia, (aged 19),
reading in the Montessori School, George Town, Madras.**

I am reading in the Montessori School for 2 years.

I know Baba.

Uncle (i. e., Rao Sahib Papaiya Chettiar) writes about Baba I hear his words. I read also his book, I read one chapter a day.

Narashimhaswami comes to uncle's house. He always says . Baba. Baba.'

After he came, uncle wrote "Sai Lila"

I then read one chapter a day.

Baba is Krishna. Krishna is Baba.

Baba is good and nice. Baba helps uncle to get health. Last year I put my hand on aunt's dressing table. Lid fell. My hand was crushed. I cried. Uncle said "Think of Baba". I said, "Baba, Baba". In 15 minutes, there was no pain. I was alright.

Last year, our teacher, Miss Manuel got a bus. She told me, "Get in". We all got in and went to "Aquarium". All girls came. There, there was lightning and loud thunder. All girls feared. I cried loudly "Baba, Baba". Then I told the girls "Say Sai Baba, Sai Baba". All said so. All got bold. All were right. After coming to school, I told girls "Sai Baba is Mahatma". "He gives all things."

Later I had belly ache. I was sick. But I could not vomit. I went to uncle. "Give me Baba's Udhi" I said. But he gave medicine. That was no use. Then he came and put udhi in mouth. In one minute, I was right. I got up. No pain, no sickness. I told uncle "see, by udhi, I am right".

Somedays I sleep at uncle's house. Somedays in my grand mother's house. There are many girls there. I tell them always about Baba. I say, "Girls think of Baba, before sleeping". They do so. My grandmother and grandfather also do so.

Often I think of Baba and see the sky. I see Baba high, in the sky, just like photograph.

Yesterday my grandmother (i. e., father's mother) died. I was sorry. I wept much. I saw Baba in the evening in the sky. He said "Do not cry, I have taken your grandma, she is happy. Do not be afraid."

+ + + +

**Adilakshmiamma wife of Bhavu Swami aged about 50,
95, Annapillai Street, Madras.**

I went to Shirdi with my husband and two girls, on 23rd August, 1915.

We first went to Nasik and served Narsing Bua in Lala Ram Temple there. He told us to go and see Sai Baba of Shirdi.

We found Baba's durbar very grand. Any number of dancing girls danced before him. Kathas were performed. Acrobatic feats were exhibited. There was a very thrilling crowd always at the mosque and accompanied Baba to Chavadi. We stayed there a month or a month and a half.

My husband had not much faith in Baba at the start. He then had a dream wherein he was bound hand and foot, Baba released him in the dream. Hence he got faith in Baba from that time. Baba used to give us and others barfi, supplied by a local shopman. Two rupees worth barfi would daily be showered on us. We felt we had no need for it. Baba one day gave us Rs. 4/- in cash.

Only once (30-8-15) I gave him Naived. I prepared it with intense devotion (and fear whether he would accept it or not) thinking of Baba and repeating his name all the time I prepared the dishes-viz., Baji and payasa. When I took and placed them before Him, a Brahmin widow (Durgabai) placed them at the bottom of the row, i. e. far away from Baba.

Baba gradually moved up to that dish and began to eat it with relish and sharing it with Syama etc., ate up the whole lot. I was delighted at the acceptance of my devotion. Baba knew our hearts and responded to love. At parting, he said our railway fare to Kasi should be given to us, say 200 or 300 Rupees. But it was not paid to us. But en-route we went to Harda Ghat and there got all over pilgrimage expenses (contributed by devotees).

My husband wrote out our experiences and sent them to Shirdi. They called me Buamayi and my husband Bua. There I said to Mrs. Tarabai Tarkhad, feeling something wrong about me when I went to Baba, "Baba would beat me today". I went with the same impression to Baba and he then abused me and kicked me off when I approached his feet. Again

Baba knew my heart and the real facts, and in his justice inflicted the punishment I expected.

+ + + +

Bhavu Swami (Govindaswami) Madras.

I was till recently in the Madras Electric Tramways. I took leave and started with my wife and children for allround pilgrimage in 1915.

My Guru is Ram Bhavu of South Canara. So I am called Bhavu Swami.

In 1915 August 23rd, Rakshasi Avani 6th (Sunday) we went to Sai Baba at Shirdi at 10-30 a.m. We did Bhajana and Baba gave me 8 Annas. We daily got Rs. 2/- barfi and Rs. 2/- cash. We sold off the barfi at once for Rs. 1-12-0 to the shopkeeper generally.

I kept a diary of all these. This is all the diary, On 3-9 1915. I have noted that I had a wonderful dream. Dr. Pillai told me to give in writing the details of that dream. I wrote it out at Shirdi and gave it to Dr. Pillai. We daily perform Bhajana before Baba, and some times before Ayi. We were highly appreciated. We were given by Ayi, a Mahratti Book containing a life of Baba.

+ + + +

Miss K. V. Minakshi (aged 11) reading in 4th Standard, Church Park Convent, Mount Road, Madras.

April 1939.

For two years I have been worshipping Shri Sai Baba. I pray to him. I asked him by chits the date on which my examination would be held. My teacher kept the date secret. I cast chits with various dates before Baba. I prayed and my sister took up one chit. That was 1-12-1938. In fact, the examination was suddenly held on that day. Baba often helps me like this. I use his Udhi when I am ill. The Udhi cures.

+ + + +